

Jøldalshytta 75 år

Av Anne Britt Wavold

Hyttene i Trondhjems Turistforening begynner nå å bli gamle. I 1993 kunne også Jøldalshytta feire 75 år. Jubileet ble feiret første helga i sommersesongen, 26.-27. juni 1993.

Det var svært mye snø i fjellet vinteren og våren dette året, og spenningen var stor om man klarte å komme seg innover med mat og drikke. Problemet var nemlig at det verken var scooterføre eller traktorføre. Men transporten ble bestemt til torsdag 24. juni.

Turen til parkeringsplassen på Kleiva gikk greit med firhjulstrekkere. Her ble ca. 500 kg varer, nok til de første dagers drift - og til festen - lastet i bakskuffa på traktoren til Anders Nordbø. Nils Flaa var traktorkjører, Sven Kolstad og Ola Ingar Wavold var medhjelpere. Frontskuffa ble brukt til å skuffe vei gjennom de 11 snøfonnene det ikke gikk an å kjøre oppå. Det gikk, denne gangen også, selv om brøytekanten på det høyeste målte to meter.

60 gjester var invitert til jubileet - 26 takket ja. Utover lørdagen ankom gjestene i brukbart sommervær. De siste kom ved sekstiden på ettermiddagen. Hedersgjesten, ved siden av hytta, var Magna Kielland, vertinne fra 1952-1964, og kveldens eldste med sine 81 år. I tillegg til Magna var tre vertinner

Festlyden samlet til feiringa av Jøldalshyttas 75-årsjubileum.

Vertinner på Jøldalshytta 1954-1994. Foran: Magna Kielland. Bak fra venstre Jorunn Thomasgaard, Jorunn Svingen og Anne Britt Wavold.

fra nyere tid møtt opp. Det var Jorunn Thomasgaard, Jorunn Svingen og undertegnede, alle med mer enn 10 års tjeneste på TT-hyttene.

Festlyden ble samlet i selvhusholdet til en alkoholfri velkomstdrikk. Deretter gikk selskapeet til vestveggen ved flaggstanga for fotografering.

Bordet var dekket i tradisjonell TT-stil. Menyen var derimot noe utradisjonell - spekeskinke med melon til forret, kokt laks med agurksalat og rømmesaus, samt multekrem til dessert. Som vertinne på hytta i jubileumsåret, ledet jeg festbordet, ønsket velkommen og trakk paralleller til jubileumsfesten i 1963 da Jøldalshytta feiret sin siste utvidelse.

Gjestene var taletrengte, og mange hadde etter hvert ordet. Magna Kielland fortalte om hyttedriften på 1950-tallet, tilsyn Toralv Aune snakket om tømmermann Peder Reitan og hans arbeid med å reise hytta i 1918. Aune overrakte arkitekttegningene av hytta i glass og ramme.

Følgende hilste til hytta og overrakte gaver:

Anders Nordbø - selvlaget minimeierispann med vidjespenning.

Nils Flaa - Jøldalshytta utskåret i tre i miniutgave, også den selvlaget.

Claus Grendahl - selvlaget klokke i stein.

Marit Tordis Sugaren fra Rennebu kommune - et trefat.

Torleif Kristiansen - øks med inskripsjon.

TTs formann Sven Kolstad overrakte foreningens hederstegn - reinrosa - til vertinne Jorunn Thomasgaard og takket for lang og tro tjeneste.

Som en hyllest til dugnadsgjengen hadde festkomiteen skrevet en sang, som ble fremført på dette tidspunkt av festen. Sangen var kalt "Laget hass Toralv", alternativt "Stevet om Jøldalens hjelpesmenn" og lød som følger:

*Han Toralv gikk i Jøldalen inn
hei fara, i Jøldalen inn
der lå det ei hytte så fager og fin
hei fara osv.*

*Og her har han styra i 20 år
hei fara, i år etter år
og her blir han gammel og uten hår
hei fara
Toralv, han e god å ha.*

*Og laget hass Toralv har mange mann
hei fara, har mange mann
den sterkast på laget er Arnemann
hei fara osv.*

*Han varde og prate og lage bru
hei fara, han lage bru
han størst e i kjæften, det kan du tru
hei fara
Arne han e god å ha.*

*På laget hu Ingeborg ordne så bra
hei fara, hu ordne så bra
hu stelle for gutan, si alltid ja
hei fara osv.*

*En trofast sliter er Skjetnebjørn
hei fara, e Skjetnebjørn
e mester i alt ifra kvinnfolk te strøm
hei fara
Skjetnebjørn e god å ha.*

*Lokalmann fra bygda det e han Nils
hei fara, det e-e han Nils
Med traktor om sommer'n og scooter på snø
hei fara osv.*

Etter middagen ble kaffe og kaker servert i peisestua. Bjarne Espas spilte til dans. Festkomiteen etterlyste også en idédugnad om å finne et hyttenavn på selvhusholdet. Festdeltakerne arbeidet lenge og intenst, og mange forslag kom inn. De mest populære og aktuelle var Titistuggu, Jølstuggu, Jølstua og Nystuggu. Om man greier å innarbeide et navn på huset, vil framtida vise - eller blir det fortsatt "sjølhusholdet på Jøldalen"?

Etter en særdeles vellykket jubileumsfeiring la stillheten seg over hytta igjen - to og en halv time senere enn reglementet tilsier - kl. 01.30.